

Ты си мой животный цвѣтъ.

Бога моли-ж сиромашъ,

Да но та не гдѣ срѣшнѣ,

За да ти изрекѣ,

Окзрь тѣ си не утѣшнѣ,

А пакѣ кат' та срѣшнѣ.

Дѣмы-тѣ забравамъ,

Жаленъ погледъ мѣтамъ,

Отъ сѣрдце въздышамъ.

Ахъ отъ погледъ разбери,

Оъ мене милость ты стори.

Отиде ми дѣщица-та.

Горѣхъ, въздышахъ и мълчахъ,

На тебѣ имѣхъ надежда,

Оегись - тогись ахъ сиромашъ,

Ѥмилно та поглеждахъ.

Не видѣли мой-тѣ сѣлзы, ты, горчибы?

Не разберили мой-тѣ дѣмы мълчалибы?

Що не смыслишъ зарадъ менѣ